

F. t. l. om forurennet jord

Vedrørende § 83 a, stk. 1 - 3:

For så vidt angår de gældende regler i miljøbeskyttelsesloven har Jordforureningsudvalget om adgangen til at meddele påbud trods manglende rådighed over ejendommen fastslået følgende, jfr. Miljøstyrelsens betænkning nr. 2/1996 om »Forurennet jord«, side 122: »De gældende regler har rejst tvivl om adgangen til at meddele påbud om undersøgelser og oprensning på ejendomme, som påbudsadressaten ikke selv ejer. Der tænkes her eksempelvis på tilfælde, hvor forurenere har solgt ejendommen og på tilfælde, hvor forurenningen har bredt sig til naboarealerne.

Udvalget foreslår, at forurenere skal kunne påbydes en oprensning, uanset om forurenere har rådighed over den pågældende ejendom.

Det foreslås endelig, at påbud om undersøgelser og oprensning på fremmed grund skal kunne meddeles, uanset hvornår forurenningen har fundet sted - når blot betingelserne for at meddele påbud er til stede.«

Med forslaget til § 83 a, stk. 1 - 3 søges de ovenfor nævnte anbefalinger fra udvalget gennemført for så vidt angår oprydning af jordforurenninger, der er sket før lovforslagets ikrafttræden - bortset fra oprydning af de jordforurenninger, der er omfattet af lovforslagets § 48, stk. 1. For de af jordforureningsloven omfattede jordforurenninger, gennemføres de nævnte anbefalinger fra udvalget i forslaget til jordforureningslovens § 44. Indholdet i nærværende forslag til § 83 a, stk. 1 - 3 i miljøbeskyttelsesloven svarer således til indholdet i forslaget til jordforureningslovens § 44.

Med bestemmelsen i § 83 a, stk. 1 indføres der hjemmel til at meddele påbud, uanset om påbudsadressaten har rådighed over ejendommen. Bestemelsen tager sigte på eksempelvis tilfælde, hvor forurenere har solgt ejendommen eller opsagt et lejemål, eller hvor forurenningen har bredt sig til naboarealer.

Den i forslaget nævnte forurenere, henholdsvis mulige forurenere omfatter de personer, der efter lovens øvrige bestemmelser kan meddeles påbud om undersøgelser eller oprydning.

Med forslaget fraviges den forvaltningsretlige grundsætning om, at påbud vedrørende gennemførelse af foranstaltninger på en fast ejendom kun kan udstedes til ejeren eller brugeren af ejendommen, idet det skal være muligt for påbudsadressaten at efterkomme påbudet.

Under henvisning til retspraksis har miljømyndighederne måttet opgive at forfølge flere jordforurenningssager, allerede fordi forurenere ikke havde rådigheden over ejendommen. For eksempel afsagde Østre Landsret den 29. oktober 1996 en dom om op-

hævelse af et meddelt oprydningspåbud, allerede fordi påbudsadressaten ikke var ejer af den forurenede ejendom. At den nuværende ejer havde meddelt samtykke til gennemførelse af de påbudte foranstaltninger fandtes uden betydning.

Lovforslaget skal derfor forhindre at forurenere ved at opgive rådigheden over ejendommen slipper for at få pålagt handlepligtige vedrørende forureningsforholdene på ejendommen.

Reglerne i miljøbeskyttelsesloven om grundlaget for at meddele påbud ændres ikke.

Påbud, der udstedes i medfør af § 83 a, stk. 1, er dog betinget af, at der udstedes tålepåbud efter § 83 a, stk. 2, medmindre den, der ejer eller har anden råderet over den forurenede ejendom, giver samtykke til forurenere adgang til ejendommen. Formålet hermed er at sikre, at den, der modtager et påbud under henvisning til forslagens § 83 a, stk. 1, har den rådighed over påbudets genstand, der efter forvaltningsretten er en nødvendig forudsætning.

For så vidt angår de i miljøbeskyttelsesloven gældende regler vedrørende gennemførelse af oprydning af jordforurenning kan der henvises til § 69, stk. 1, 2), jf. f.eks. § 19 eller § 27. Efter disse bestemmelser er myndighederne tillagt kompetence til at sikre lovliggørelse af forhold, der er i strid med lovgivningen. Der kan således blive tale om at udstede såkaldte lovliggørelsespåbud. Disse påbud vil være omfattet af bestemmelserne i § 83 a, hvilket indebærer, at der for eksempel efter § 83 a, stk. 1 kan udstedes et lovliggørelsespåbud til en person, der ikke ejer den forurenede ejendom. Der kan endvidere henvises §§ 41 og 42 vedrørende meddelelse og påbud om nedbringelse af forurenning til listevirksomheder, henholdsvis til andre virksomheder. Det skal imidlertid bemærkes, at der hidtil har været en vis tvivl vedrørende den nærmere rækkevidde af §§ 41 og 42 i forhold til jordforurenninger. Dette lovforslag har ikke til formål at afklare denne tvivl.

Det følger af bestemmelsen i stk. 2, at myndighederne kan påbyde grundejeren eller anden rådighedsindehaver at tåle, at forurenere rydder op. Eksempelvis vil også en lejer kunne påbydes at tåle en sådan oprydning, selv om lejeren, for eksempel en forretning, derved kan generes i sin virksomhed.

Da de eksisterende påbudshjemler i miljøbeskyttelsesloven også omfatter situationer, hvor forurenningen ikke udgør nogen trussel mod andre (almenvellet) end ejeren selv, er bestemmelsen ensbetydende med at ejeren kan tvinges til at afgive rådighed af hensyn til egen sundhed.